

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/334/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112225566
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112225566.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom: JUDr. Alan Strelák, AK so sídlom Bratislava, Na Vfšku 12, proti odporkyni: J. B., nar. X.X.XXXX, bytom A. B. XXXX/XX, C., o zaplatenie sumy 1.031,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 4. júna 2013, č. k. 10C/12/2013-50, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 279,38 eur a úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 106,13 eur od 7.6.2011 do zaplatenia, zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 640,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 640,12 eur od 7.6.2011 do zaplatenia v splátkach po 20 eur mesačne splatných vždy do 15 dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok, keď vo zvyšku návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 29/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, § 53 ods. 8, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len čiastočne. Účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej zmluvy o úvere navrhovateľ poskytol odporkyni spotrebiteľský úver v sume 750,- eur za odplatu v sume 285 eur a odporkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch základnú obsahovú náležitosť, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V takomto prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporkyni považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ tak nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru a odplaty za poskytnutie úveru vo výške 285

eur. Odporkyňa zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 750,- eur len časť vo výške 109,88 eura, a preto súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 640,12 eura (750 eur - 109,88 eura). Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 7.6.2011, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 6.6.2011, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Odporkyňa sa dostala do omeškania dňa 7.6.2011, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 1,25 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine i nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25% (8,00 % x 1,25 %) ročne z dlžnej sumy odo dňa omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 640,12 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 640,12 eura od 7.6.2011 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol. Súd povolil odporkyni zaplatiť dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a to pod hrozbou straty výhody splátok, čo znamená, že ak odporkyňa zmešká, čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 640,12 eura s príslušenstvom vyhovel, konanie v časti o zaplatenie sumy 279,38 eura s príslušenstvom bolo zastavené vzhľadom na správanie sa navrhovateľa, ktorý návrh v uvedenej časti vzal späť v súlade s jeho dispozičným oprávnením, čím z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania a vo zvyšku súd návrh súd zamietol. Každý z účastníkov mal úspech len čiastočný, preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 4.6.2013 zrušil v zamietnutej časti a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keď odvolanie podal z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c) a f). Občianskeho súdneho poriadku. Odvolateľ je toho názoru, že navrhovateľ si splnil svoju zákonnú povinnosť uviesť v predmetnej zmluve o úvere všetky náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase podpisu zmluvy o úvere, keď predmetná zmluva č. 220110111 v čl. I. určito a zrozumiteľne ustanovuje, že úver je poskytnutý na 13. mesiacov za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pričom je určená aj výška odmeny za poskytnutie úveru (18 % z istiny), ktorá v plnom rozsahu rešpektuje platnú legislatívu SR. Ďalej zmluva v čl. II. určito a zrozumiteľne určuje celkovú dlžnú čiastku na úhradu (1.035 eur), počet pravidelných a rovnomerných mesačných splátok (13), ich rozpočítania na prvých 3 mesiacoch a ďalších 10 mesiacoch, presnú výšku mesačnej splátky, pričom následne zmluva presne určuje splatnosť z jednotlivých mesačných splátok. Zmluva obsahuje taktiež odporúčaný termín úhrady mesačnej splátky. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/11/2013 v obdobnej právnej veci, kde súd na základe riadneho dokazovania posúdil návrh navrhovateľa čo do istiny (ktorú predstavuje úrok vo výške 20 % a odmena vo výške 18 %) ako dôvodný. Odvolateľ je toho názoru, že súd vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysvetlil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov jeho zdôvodnenia sú nedostatočné a nepresvedčivé. Z týchto dôvodov považuje napádané rozhodnutie za nepreskúmateľné. S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti v tomto odvolaní prvostupňový súd svojím postupom nerešpektoval zásady stanovené ust. § 157 ods. 2 a § 132 Občianskeho súdneho poriadku.

K odvolaniu navrhovateľa zaslala písomné vyjadrenie odporkyňa, v ktorom uviedla, že na základe rozsudku súdu prvého stupňa v súčasnosti spláca uloženú povinnosť v mesačných splátkach, keď zaplatiť celý dlh jednorázovou splátkou by bol pre ňu veľký problém, nakoľko je rozvedená, žije z jedného príjmu vo výške cca 400 eur mesačne. Uviedla, že je jej ľúto vzniknutej situácie, avšak v rodine potrebovali súrne peniaze pre jej onkologicky chorú sestru a tak mala zvýšené výdavky.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p. po zistení, že odvolanie podal včas oprávnená osoba - účastník konania § 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania § 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10C/12/2013 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporkyne zaplatenia sumy 1.204,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.031,25 eur od 7.6.2011 od zaplatenia.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil odporkyni povinnosť navrhovateľovi zaplatiť sumu 640,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 640,12 eur od 7.6.2011 do zaplatenia ako aj v časti zastavenia konania o zaplatenie sumy 279,38 eur a úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 106,13 eur od 7.6.2011 napadnutý nebol a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti rozsudku a v časti o náhrade trov konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Keďže sa odvolací súd stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutej časti rozsudku na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. len ho dopĺňa reagovaním na odvolanie navrhovateľa:

Odvolací súd zhodne s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v zamietajúcej časti nie je dôvodný. Odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov a rozhodnutie súdu prvého stupňa spĺňa zákonné náležitosti ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 23.1.2011 v zmysle Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Zákon o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver definuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa šíriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. d/ cit. zákona). Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi navrhovateľom a odporcom zmluvou o úvere zo dňa 23.1.2011, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 1 a § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Navrhovateľ vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti, čo je skutočne známa z údajov verejne dostupných v obchodnom registri (www.or.sr.sk). Odporca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou revolvingového úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo

spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 vzhľadom na prechodné ust. § 879 I Obč. zák. a skutočnosť, že navrhovateľ si nárok uplatnil na súde dňa 12.12.2012 t.j. až po dátume 01.03.2010.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov(§11 ods. 1 cit. zákona).

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich prípravu nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané ako to vyplýva zo zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj dojednanie úroku za poskytnutý úver.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch, potom v prípade vecných výhrad odvolateľa voči posúdeniu veci súdom prvého stupňa za správny treba považovať najmä ten záver vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov z 23.1.2011 nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (odkaz na § 43 O. z. - pozn. odvolacieho súdu i priamo v zákonom ustanovení) musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatónnymi (povinnými), s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov (v prípade absencie uvedených náležitostí). Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o

úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Na základe uvedeného preto správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 23.1.2011 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Na základe vyššie uvedených skutočností, preto správne súd prvého stupňa započítal uhradené splátky odporkyne na predmetnom úvere vo výške 109,88 eur len na istinu poskytnutého úveru vo výške 750,- eur a odporkyňu zaviazal na zaplatenie rozdielu vo výške 640,12 eur s prísl., keď návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol.

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil, keď správne súd prvého stupňa rozhodol aj o trovách konania.

Náhrada trov odvolacieho konania nebola odporkyni priznaná, hoci podľa zásady úspechu by jej patrila (§ 142 ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p.), ale zo spisu jej žiadne nevyplývajú.

Uvedené rozhodnutie bol prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.